

מ"ת 1365/04/15 - מדינת ישראל נגד עבד אלסמיע צאנע

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 1365-04-15 מדינת ישראל נ' צאנע(עציר)

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב עבד אלסמיע צאנע

החלטה

1. המשיב מואשם בעבירות של נהיגה ברכב על ידי מי שאינו מורשה לנהיגה ברכב מאותו הסוג וללא ביטוח, נהיגה בשכרות, התחזות כאדם אחר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.
2. על פי המיוחס למשיב בכתב האישום, ביום 6.4.15, נהג המשיב ברכב בכביש בין עירוני. כשנדרש על ידי שוטרים להזדהות, התחזה לאחר וסירב לדרישת שוטר לבצע בדיקת שכרות. המשיב נהג ברכב מבלי שהיה לו רישיון נהיגה תקף מאחר ולא הוציא רישיון נהיגה מעולם, וללא פוליסת ביטוח בת תוקף.
3. לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.
4. המבקשת טענה כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, כי מעשיו של המשיב מעידים על מסוכנותו, וכי לא ניתן ליתן אמון במשיב שיקיים תנאי שחרור, אשר משמעות הפרתם היא סיכון מיידי לציבור. עוד נטען, כי המשיב אינו תושב ישראל וישנו חשש שיימלט מאימת הדין.
5. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה. על פי הנטען, אין בחומר החקירה ראיה לכך שהמשיב נהג ברכב, ומשכך אף לא מתקיימות יסודות העבירות של נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא פוליסת ביטוח. ב"כ המשיב לא טען כנגד קיומן של ראיות לכאורה לעבירות ההתחזות וההפרעה לשוטר. ב"כ המשיב הוסיף וטען, כי אף אם ימצא שישנן ראיות לכאורה למיוחס למשיב, הרי שלא קיימת עילת מעצר. נטען כי המשיב הוא אב לחמישה ילדים, שאחת מהן חולה וזקוקה לתמיכתו, הוא מפרנס יחיד למשפחתו, והגם שנמצא בישראל על פי היתר שהייה, מרכז חייו בישראל וכאן מצויה אף כל משפחתו הקרובה, ועל כן אין חשש שיימלט. ב"כ המשיב עתר לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר בערבויות שיבטיחו את התייצבותו והציע חלופת מעצר בית בפיקוח אחיו של המשיב ובני

ראיות לכאורה

6. מדו"ח הפעולה של רס"ל עידן יונה עולה, כי ביום 6.4.15, סמוך לשעה 4:38, נסע על כביש 3 והבחין בשני הולכי רגל שעוררו את חשדו. כשעצר ושאל אותם לפרש מעשיהם, אמרו לו כי חבר שלהם נתקע מעבר לצומת עם רכבו והם מנסים לעצור טרמפים. רס"ל יונה המשיך למקום שאליו הצביעו שני הולכי הרגל ולא מצא רכב תקוע, אך כשחזר למקום בו פגש בהולכי הרגל הבחין ברכב כשהוא במצב עצירה, אך מנוע הרכב פועל, המשיב ישב בכיסא הנהג ושוחח עם שני הולכי הרגל. עוד מתואר בדו"ח הפעולה, כי רס"ל יונה ירד מהניידת בה נסע וניגש לשוחח עם המשיב, שאל האם הרכב תוקן, ובמהלך השיחה עמו הריח ריח כבד של אלכוהול נודף מפיו של המשיב, אשר פרץ בפרץ צחוק פתאומי במהלך השיחה. עוד מתואר כי רס"ל יונה הבחין מבעד לדלתות הרכב שהיו פתוחות, בשקית לבנה ובתוכה בקבוק וודקה. המשיב נלקח על ידי רס"ל יונה לתחנת המשטרה.
7. מדו"ח הפעולה של השוטר אביאור קמאלי עולה כי כשהמשיב הובא לתחנת בית-שמש, הוא מסר מספר תעודות זהות של אחר כשהתבקש להזדהות, ומדו"ח הפעולה של רס"ר שרון לוי עולה, כי זהותו האמיתית של המשיב התבררה רק לאחר שנערכה לו בדיקת טביעות אצבע.
8. בדו"ח הפעולה ובזכ"ד שכתב רנ"ג גדעון אקוע מתואר כי כשהובא המשיב לתחנת המשטרה התבקש לבצע בדיקת שכרות במכשיר הנשיפון. לאחר שהוסברה למשיב משמעות הסירוב לביצוע הבדיקה הוא סירב לבצעה, בטענה שהוא לא נהג ברכב.
9. בהודעתו במשטרה שנמסרה מספר שעות לאחר מעצרו, טען המשיב כי הוא לא נהג ברכב. תחילה טען כי כלל לא ישב בכיסא הנהג אלא עמד לצד הרכב כדי להטיל את מימיו. בהמשך, כשעומת עם גרסת השוטר שטען כי הבחין בו יושב בכיסא הנהג, שינה המשיב גרסתו וטען כי נדלקה נורת אזהרה בלוח המחוונים ולבקשת נהג הרכב ניגש למושב הנהג כדי לבחון את הנורה שנדלקה. המשיב הודה כי מעולם לא הוציא רישיון נהיגה ומעולם לא נהג קודם לכן. כשנשאל המשיב אודות הגרסה שמסרו השנים האחרים, לפיה הרכב נתקע, טען כי הרכב היה עם השניים האחרים וכי הוא עצמו עצר טרמפ כדי להביא דלק לרכב לאחר שמיכל הדלק התרוקן. המשיב הודה שהיה שיכור.
10. הגם שלא קיימת ראיה ישירה לכך שהמשיב נהג ברכב, הרי שנסיבות הגעת הרכב למקום בו עוכב המשיב, שעה שדקות ספורות קודם לכן עמדו במקום שני האחרים ללא הרכב, בצירוף גרסתו המתפתחת של המשיב, אשר אינה עולה בקנה אחד עם ההתרחשויות המתוארות על ידי השוטרים, מביאים למסקנה לכאורית, לפיה המשיב אמנם נהג ברכב. מסקנה זו מתחזקת לנוכח העובדה כי המשיב התחזה לאחר בתחנת המשטרה שעה שלא הייתה לו סיבה אחרת לעשות כן, שכן שהה בישראל על פי היתר וכדין.
11. על אף האמור, ישנו טעם לפגם בעובדה, כי המבקשת לא גבתה הודעות משני הנוסעים האחרים ברכב, הגם שלפי דו"ח הפעולה של רס"ר שרון לוי, השניים לא עזבו את המקום, אלא לאחר שהתבקשו לעשות כן על ידי השוטרים.

מדובר בראיות בעלות חשיבות שלא נאספו, שכן על פי גרסתו של המשיב, אחד משני האחרים הוא שנהג ברכב. היעדרן של ראיות אלה יש בו כדי לכרסם במידת מה בתשתית הראייתית הלכאורית.

12. סיכומם של דברים ביחס לראיות לכאורה- ישנה תשתית ראייתית לכאורית לעבירות ההתחזות וההפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. אשר לעבירות הנהיגה ללא רישיון וללא ביטוח, וכפועל יוצא - גם לעבירת הנהיגה בשכרות, ישנה תשתית ראייתית לכאורית שחל בה כרסום מסוים, אשר יש בו כדי להוות שיקול בבחינת חלופת מעצר.

עילת מעצר ובחינת חלופת מעצר

13. המעשים המיוחסים למשיב מקימים מסוכנות. נהיגה ברכב על ידי מי שלא הוכשר לכך מעולם היא מסוכנת ומסכנת את חייהם של משתמשי הדרך האחרים. המסוכנות גדולה שבעתיים, שעה שהמשיב נהג בשכרות, ולאחר ששתה, לדבריו, כמות נכבדה של אלכוהול. הדברים מקבלים משנה תוקף משמדובר בנהיגה בכביש בין עירוני בו התנועה מתנהלת במהירות, והגם שמדובר בשעת בוקר מוקדמת מאד, בה התנועה דלילה באופן יחסי.

14. המשיב בן 25 ואין לו הרשעות פליליות או תעבורתיות קודמות.

15. המשיב אינו תושב ישראל, ושוהה בישראל על פי היתר. עובדה זו מקימה חשש מובנה להתחמקות מהליכי שפיטה, חרף הטענה כי מרכז חייו של המשיב הוא בישראל, שכן העובדה שלמשיב בני משפחה המתגוררים בשטחי הרשות הפלסטינית מעמידה לרשותו תשתית לוגיסטית להימלטות לשטחי הרשות. חשש זה גובר לנוכח התנהלותו של המשיב אשר התחזה לאחר בפני השוטרים.

16. בשים לב לעברו הנקי של המשיב, לעוצמת הראיות לכאורה, ולעוצמתן של שתי עילות המעצר, ניתן להורות על שחרורו של המשיב בתנאים שיבטיחו התייבבות למשפטו וצמצום משמעותי של המסוכנות הנשקפת ממנו.

17. לנוכח האמור לעיל אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, ואולם המשיב יהיה רשאי להשתחרר ממעצר אם יעמוד בתנאים הבאים:

א. המשיב יתייצב למשפטו בכל עת שיידרש.

ב. המשיב ישהה במעצר בית מלא בכתובת שימסור ובפיקוח מפקח שיאושר על ידי בית המשפט.

ג. המשיב ייפסל מלקבל רישיון נהיגה עד תום ההליכים המשפטיים.

ד. המשיב יפקיד סך של 5,000 ₪.

ה. המשיב ימציא ערב תושב ישראל בעל הכנסה מוכחת שיחתום על

ערבות צד ג' בסך 10,000 ש"ח. בנוסף, המפקח על מעצר הבית יחתום אף הוא על
ערבות צד ג' בסך 10,000 ש"ח.

18. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ה, 13 אפריל 2015, בנוכחות
הצדדים.